

ΤΙ, ΠΩΣ, ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΠΙΝΑΝ ΝΕΡΟ ΟΙ ΣΟΥΦΛΙΩΤΕΣ

Από τα παλιά ακόμη χρόνια οι Σουφλιώτες στερούνταν καλού πόσιμου και μπόλικου νερού. Η υδροδότηση γίνονταν με τη μεταφορά νερού από τον Έβρο ποταμό και το Μαγγάζι. Το κουβαλούσαν με βαρέλια ξύλινα ή σιδερένια που είχαν και κρουνό για να γεμίζουν τους τενεκέδες που τους είχαν διτιμήσει περίπου 5 δρχ. τον ένα. Αυτό το χρησιμοποιούσε ο κόσμος αποκλειστικά για να το πίνει, ενώ για πλύσιμο χρησιμοποιούσαν το νερό των πηγαδιών που υπήρχαν στις αυλές πολλών σπιτιών. Μερικά απ' αυτά τα πηγάδια είχαν νερό που χρησιμοποιούσαν για να πίνουν και άνθρωποι λιγότερο απαιτητικοί στην ποιότητα. Το νερό των πηγαδιών όταν το χρησιμοποιούσαν για πλύσιμο, έβαζαν και στάχτη μέσα και έκαναν τη θηλόσταχτ, μερικοί δε έβαζαν και σόδα πλύσεως /ποτάσα/. Όσοι δεν μπορούσαν να αγοράσουν το πόσιμο νερό ή δεν πρόφταναν να βρουν από τους πλανόδιους πωλητές που δεν ήταν άλλωστε και πολλοί /Χατζή Μουστάκας-Κούκος/ ο πρώτος με το γαϊδουράκι του, ο δεύτερος με το κάρο του, αναγκάζονταν και πήγαιναν με τις στάμνες και έπαιρναν νερό από μακρινές βρύσες ή πηγάδια με σχετικά καλό νερό. Τέτοιες βρύσες όπως τις θυμάται ο συνταξιούχος οδοντοσκαλος Νικόλαος Δούκας ήταν :

1. Του Μαρίν η βρύση στην αρχή του δρόμου Αγίου Γεωργίου ανάμεσα στο Βουκόλ και του Μπουντζιούκα τα σπίτια και ακριβώς απέναντι από του Δεληκώστα το φούρνο. Από αυτήν τη βρύση έπαιρναν νερό όσοι κάθονταν στη συνοικία του ΣΕΧ δηλαδή σε απόσταση 500 και πλέον μέτρων.
2. Του Γκουβέντα η βρύση, κοντά στο Λουτρό και του Λεφάκη το Σχολείο το 4^ο, στη γωνία ακριβώς του Γκουβέντα το σπίτι. Είχε καλό και άφθονο νερό και οι πηγές της ήταν στη ρεματιά που χωρίζει τα νεκροταφεία από τη Μανδρούδα. Όταν του Μαρίν η βρύση είχε πολύ πλήθος, πολλοί πήγαιναν μέχρι του Γκουβέντα τη βρύση.
3. Του Μηντιούρη η βρύση που βρίσκονταν κοντά στο Μπόκογλου το σπίτι απέναντι από τα Μηντιουράδικα. Έτρεχε πολύ λίγο αλλά εξυπηρετούσε αρκετό κόσμο της γειτονιάς.
4. Τα Πηγαδιούλια και του Καζάκ οι βρύσες που βρίσκονταν έξω από τη βόρεια πλευρά της πόλης, στην εσοχή σχεδόν και για αποκλειστική χρήση των Καρκατσέληδων /του επάνω μαχαλά/. Εδώ υπήρχαν και πολλές ποτίστρες για την εξυπηρέτηση των ζώων. Εδώ συνήθως γίνονταν και οι εκδημές των Σχολείων.
5. Του Προφήτη Ηλία, στο ομώνυμο εκκλησάκι στη Δυτική έξοδο της πόλης προς Γιαννούλη. Αυτή η βρύση εξυπηρετούσε εκτός από τους κατοίκους της ακραίας γειτονιάς και όλους όσους πήγαιναν για γεωργικές εργασίες έξω από το Σουφλί. Γραφικό και συνηθισμένο ήταν το θέαμα να γεμίζουν τα σχετικά δοχεία με νερό, να πίνουν και οι ίδιοι από το σωλήνα που συνέχεια έτρεχε αλλά συγχρόνως ξεδιψούσαν και τα ζώα τους στις πολλές ποτίστρες που υπήρχαν στή σειρά.
6. Του Αραμπατζή η βρύση ή νερό της Αγάπης, στη βόρεια πλευρά της πόλης. Πήρε το όνομα "νερό της αγάπης" γιατί εδώ γύρω γίνονταν τα ραντεβού των ερωτευμένων, μακριά από τα βλέμματα των αδιάκριτων. Βρίσκονταν 100 μ. πιο εδώ από το εργοστάσιο ΠΑΠΟ και κάτω από την αυλή του σπιτιού του Αραμπατζή του αξέχαστου παιδοκόμου.
7. Στη νότια έξοδο του Σουφλίου /προς Κορνοφωλιά/ βρίσκονταν η βρύση της Καντίνας η οποία εξυπηρετούσε όλους τους εξερχόμενους από αυτή την πλευρά είτε τους περαστικούς διαβάτες είτε τους καβαλάρηδες, αμα

λάτες και εργαζόμενους γεωργούς και κτηνοτρόφους στα γύρω χωράφια.

8. Το Αρτεσιανό που δημιουργήθηκε το 1931. Βρύση με κρουνό ενώ είχε γίνει γεώτρηση 180 μ. για την εξυπηρέτηση όλης της συνοικίας ΣΕΧ. Το νερό αυτό χρησιμοποιήθηκε δύο μόνο χρόνια γιατί μετά έγινε δεξαμενή με 5 κρουνοί στη σημερινή πλατεία ΖΑΧΟΥ, το Καντάρ, που εξυπηρετούσε πλύ κόσμο. Δυστυχώς οι φλέβες του νερού, ύστερα από τους σεισμούς της Χαλκιδικής το 1933, χάθηκαν και η μεγάλη ζημιά έγινε. Το νερό περιορίστηκε σε μια βρύση από ένα μικρό σωλήνα έξω από το σπίτι του δασκάλου Νικολάου Δούκα και κοντά στις αποθήκες της Δημαρχίας. Το νερό αυτό αν το έπινες φρέσκο μύριζε θειάφι και έβγαζε φυσαλίδες, φαινόμενα που χανόταν ύστερα από 5-10 λεπτά. Οι γιατροί το συνιστούσαν σε όσους έπασχαν από στομάχι. Το χειμώνα ήταν χλιαρό και το καλοκαίρι κρύο.

Μετά από χρόνια ο Δήμος ανοίγει ένα μεγάλο πηγάδι στη μέση του κάμποι μεγάλης διαμέτρου. Ειδικό αντλιοστάσιο που βρίσκονταν κοντά στην ισόπεδη σιδηροδρομική διάβαση απέναντι στον Λαφτσή το σπίτι, δίπλα από τα ΧΙΑΤΙ ΔΕΝΤΡΑ, έστελνε το νερό στο υδραγωγείο που κατασκευάστηκε στον ΑΙΤΑΙΑ, το οποίο χρησίμευε και ως διυλιστήριο με άμμο και έστελνε το καθαρό νερό σε όλα τα σημεία της πόλης.

Αργότερα ανακαλύφτηκε καινούργιο άφθονο καλό νερό κοντά στον ΚΑΚΑΛΗ το ποτάμι που δεν είχε ανάγκη από διυλιστήριο. Ήταν κατακάθαρο. Αυτό διοχετεύεται στην παλιά δεξαμενή και ξεδιψάει τους σημερινούς Σουφλιώτες
